

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„MARFA“.

Sibiu, 13 Februarie n.

Domnul Ioan Slavici, care în orele sale libere de grijile conducerii institutului „Otețeleșanu“ dela Măgurele își permite luxul de a conduce și politica noastră, a Românilor din Ardeal și Ungaria, va scoate în curând o broșură. Așa ne spunea „Revista Orăștiei“, care a devenit organul „tribuniștilor“ fără „Tribună“, și care tocmai de aceea trebuie să fie bine informată în atari chestiuni.

„Revista Orăștiei“ ni-a făcut tuturor un bun serviciu, că ni-a anunțat acest lucru. Căci trebuie să ne intereseze pe toți, ce mai spune dl Slavici, care — precum se știe — în timpul din urmă a debeat cu un articol pentru îndulcirea Maghiarilor, și cu o faimoasă scrisoare pentru învârlirea Românilor.

Dar' și mai bun serviciu ni-a făcut „Revista Orăștiei“ cu micul citat din broșura, ce va apărea, a dlui Slavici. Ea avea deja atunci, înainte cu o săptămână, un exemplar, și cita un pasagiu din ea, un pasagi, din care și noi am citat o frasă.

Pasagiul citat va fi de sigur cel mai marcant din întreaga broșura, — căci așa se aleg citatele; ear' frasa ce am reproduș-o noi e la tot cazul cea mai marcantă din acel citat, e prin urmare cuintesența broșurei.

„Nu „Tribună“, ci „tribuniști“ se caută în piața, unde tăcerea e marfă scumpă“.

Așa zice dl Slavici.

Sub „tribuniști“ se înțeleg „tribuniști“ fără „Tribună“ — și nu noi, cari redactăm astăzi organul partidului național.

„Ear' „Tribuniști“ nu vor tăcea!“ — exclamă, drept concludie, dl Slavici. Eată o mărturisire prețioasă.

„Tribuniști“ (fără „Tribună“) nu vor tăcea! Ei se caută în piața unde tăcerea e marfă scumpă. De aceea s'a îngelat Dr. Rațiu; căci dînsul a cumpărat — după dl Slavici — „Tribună“, adică eac'așa, hârtie și cerneală, dar' nu pe „tribuniști“, de aceea ei nu vor tăcea.

Ei sînt marfă scumpă, care se caută în piața tăcerii.

Aprefierea aceasta caracterizează pe cel-ce a făcut-o, pe domnul Slavici; dar'

caracterizează și pe cei, despre cari s'a făcut căci una sînt, = pe „tribuniști“ fără „Tribună“.

Ei sînt o marfă, și încă o marfă scumpă, și ei nu vor tăcea, pentru-că nu i-a plătit.

Conclusia e clară.

Și conclusia aceasta este și va fi cumpăna, cu care se măsurăm tot ce vor spune „tribuniști“, cari nu vor tăcea, „tribuniști“, marfă scumpă și căutată în piața.

Numai dacă netăcerea lor ar fi pe față. Ei nu tac, pentru-că n'au fost plătiți, ca să tacă, sau doar' plătiți ca să nu tacă? — dar' vorba lor e mai mult pe sub ascuns, decât pe față.

Așa au început-o; așa o continuă.

Au pornit prin țeară, au cercetat oamenii, li-au șoptit, apoi i-au adunat în conventicule ascunse, sub pretext, ca să iee — de fapt însă pentru-ca să le dee — avisul.

Așa fac și acum. Șoptesc în ascuns, scriu epistole anonime, scornesc svonuri și apoi tot ei se provoacă la ele și scriu și întreabă, și fac și dreg, tot pe ascuns.

Ei nu tac, ei fac multă zarvă, dar' pe ascuns, mai mult ca pe față.

Cu ce scop? Care e devisa? Care e rostul?

De motiv, nu întrebăm, căci ni-l'a spus domnul Slavici: „Tribuniști“ sînt marfă, care se caută în piața unde tăcerea e scumpă. Acesta-i motivul.

Dar' scopul? Care e scopul național? care e devisa națională a lor? Accentuăm național, pentru-că celelalte se știu din motivul netăcerii.

A spus-o unul dintre ei. „Chiar zdrobindu-ne pe noi, vom cânta se-i zdrobim“.

Acesta-i devisa, acesta-i scopul.

Îl descoperim pentru a ave pe viitor un măsurător al celor-ce le vor spune „tribuniști“, cari nu vor tăcea!

Este aceasta o devisa dictată de iubirea de neam? Are ea o basă etică? Este ea cinstită?

Nu!

Să fim deci atenți și precauți. Scandalul înscenat și acoperit deocamdată, se va începe de nou, căci „tribuniști“, marfă scumpă, nu vor tăcea. Scandalul e, — scandalum progressivum.

O schimbare. Articoli nostri publicați sub titlul acesta în numerii 20—21 au supărat „Dreptatea“. Ea publică în nrul seu de Lnni o „declarațiune“ ne subscrisă de nime, prin urmare subscrisă de întreaga redacțiune. Tonul acestei „declarațiuni“ e nervos. Noi nu-l vom urma. Facem însă unele observări. Am căutat anume, ca să nu imputăm o contradicție; am zis că e o schimbare spre bine. Dar' prin aceasta n'am voit să zicem că la „Dreptatea“ s'ar fi întemplat „cutare crislă de metamorfozare“.

Noi am constatat cu bucurie, că vederea articolului „La crislă“ al „Dreptății“ sînt corecte, și am arătat, că „Dreptatea“ a vorbit odată tot în aceeași chestiune cu totului altcum, prin urmare încorect.

Acum vine „Dr.“ și zice, că susține, nu modifică, nici revoacă nimic din articolul încorect din nrul 253 a. tr. Aceasta-i o contradicție, care numai într'atîta admite o mică scuză, încât însăși redacția „Dreptății“ vorbește cu „pire-ni-se“, pentru-că colecțiunea ei „se află chiar într'acel timp la compactor“ — și nime nu poate pretinde, ca fără a avea colecțiunea la mână să știe, care i-au fost, sau îi sînt, sau îi vor fi — păreri.

„Dreptatea“ scrie despre articolul „La crislă“: „... un articol, a cărui corectitate de vederi i'a impus, (adecă nouă. Red. „Trib.“) și, ca și care „Tribuna“ nici-odată nu a publicat în coloanele sale nici ca produs al propriului seu corp redacțional, nici ca reproducere din alte jurnale!“ (Red. „Trib.“)

Mai înainte nouă nu ni-a impus articolul din chestiune; a doua-ora, ce va să zică pasagiul citat aci: laudă de sine, sau recunoașterea, că articolul „La Crislă“ i'a venit „Dreptății“ din afară de redacție? Își face laudă proprie, sau face elogiul ei?

BULGARIA.

Din toate manifestările și întemplantările, în scris și în fapte, ce însoțesc din capul lucrului hotărîrea luată de Ferdinand al Bulgarilor, de a le face pe voea acestora, făcînd ca fiul seu, moștenitor la tron, să fie rebotezat și trecut în biserica ortodoxă, reiese, că în Bulgaria situația politică se schimbă cu deservîșire. Prima etapă a acestei schimbări a fost căderea lui Stambulov. pe care — lucru ciudat — toți Bulgarii, fără deosebire de partide, îl condamnă

și, legându-te de vorbă cu ori-care Bulgar despre fostul dictator al țării lui, te roagă „ca mai bine să nu vorbești de regimul Stambulovist“.

Cum se schimbă psihologia popoarelor!

A doua etapă către schimbare a fost trimiterea deputațiunii la Petersburg, pentru a explora dela Țarul Nicolae II. iertarea pentru poporul bulgar și restabilirea vechilor relațiuni între „frații de același neam și lege“. Pe când deputațiunea era la Petersburg, se întemplantase odiosul omor asupra lui Stambulov, ale cărui ițe tainice nu sînt încă descoperite și nu vor fi așa curînd. În ori-ce cas, fiecărui i-a bătut tare la ochi atunci, că Ferdinand, ca de obicei cînd se întemplantă ceva groaznic în țeara sa, era dus în străinătate, tocmai se afla la băile din Karlsbad și n'a venit, n'a vrut să vină acasă, spre a asista la înmormîntarea aceluia, care adusese în Bulgaria pe fostul sublocotenent dela honvezi din familia Koburgilor. Se zicea atunci, că înșiși sfetnicii lui îi dăduseră povată de a nu cîsti pe prim-ministru al seu de odinioară. Și lămurirea acestei împrejurări este rezervată unui viitor mai îndepărtat.

Deputația bulgărească la Petersburg adusese de acolo, drept prima și inevitabilă condiție de împăcare cu — nu cu „poporul“, căci pe acesta nu area supărați cei din Petersburg, cum zicea atunci Țarul — ci cu Ferdinand, ca acesta să crească pe fiul seu Boris în religiunea ortodoxă. *Conditio sine qua non* — și apoi vom vedea, spusese autocriticul domnitor al „fraților de un sânge și lege“. De atunci, toată politica bulgărească, internă și externă, se învîrtia în jurul acestei condiții puse în Petersburg; toate combinațiile și intrigile politice - diplomatice, înlăuntru între diferitele partide și persoane, ear' în afară țesute și puse la cale cu statele mari și mici străine, erau inspirate și conduse de această țintă principală: trecerea lui Boris. Rebotezul micuțului moștenitor la tron, și prin aceasta împăcarea cu Rusia, devenise alfa și omega politicii bulgare; dela rezolvarea acestei chestiuni depindea soarta și a acestui minister și a ori-cărui altul ce i-ar fi succedat; fiecare aspirant la post de ministru voia să întrecă pe ceilalți în rivna de a se arăta mai destoinic pentru rezolvarea ei.

Ferdinand promisese la 30 Oct. st. v. a anului trecut actualului ministru-president Stoilov, că va pune să fie rebotezat fiul seu, dar' că-i trebuie trei luni până va întocmi trebile și delătura greutățile ce din capul locului erau de prevăzut, mai ales din partea Sftului Scaun și a familiei. Stoilov s'a grăbit a anunța această „veste bună“, îndată a doua zi, Sobraniei și țării prin placte și circulare. Ferdinand însă, în conștelegere cu maică-sa Clementina, care se zice că a băgat deja 16 milioane de franci în întreprinderea bulgărească a iubitelui seu fiu, se puse serios pe lucru, într'u a cere grație și scuze Curiei romane, și rudeniilor sale pentru apostasia, ce voia să o facă în persoana scumpului seu fiu, spre a aduce iubitelui seu popor, „cea mai crudă și groaznică jertfă“ pentru fericirea lui deplină. Din partea rudeniilor era sigur, că dacă nu el însuși, apoi negreșit maicei sale, deși e cu totul surdă, îi va succeda, a le îndupleca. Greutatea cea mare, de neînvins stătea în Vatican. Știa Ferdinand bine dinainte, că acesta nu poate, nu-i este iertat să aproape apostasia, se-i dee absoluția, și toată călătoria lui la Roma n'a fost decât un pișcherlic, prefăcătorie, o îndeplinire a oare-care formalități, praf în ochii mulțimii neortodoxe. Căci un potentat pișcher ca și un om politic consumat trebuie să se țină seama și de mulțimea, trebuie să se îngrijească și de „praf în ochi.“ Cine nu știe asta, de geaba aspiră la nume de politician.

Reintors din Roma „deprimat“ (fățărnice!), a stat pe gânduri încă o zi, două, voină a produce efectul cum ar fi pradă unei lupte sufletești groaznice, dar' în urma urmelor totuși a învins „iubirea către poporul seu“ și a scos în vileag manifestul reproduș și de noi în nrul dela 7 Februarie. Vorbind la drept și serios, el n'avea încotro, căci într'adevăr toate partidele, chiar Stambulovisti, cedând opiniei publice neînvincibile, cereau prințului Ferdinand îndeplinirea promisiunii date. Spiritele în toată țeara erau foarte iritate și nerăbdătoare din cauză, că rebotezul întârzie atîta vreme. Cu toate însă, că trebuia să o facă, pentru a-și păstra tronul și dinastia sa, nu era de loc lipsă să insulte pe Papa cu următoarea frasă din manifest:

„După-ce am împlinit datorințele „respectului“ către toți aceia, dela cari

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Tervueren.*)

Se înalță drept stejarul
Nisind înspre lumină,
Și de umbră și de farmec
E pădurea toată plină.

Spărioase și ușoare
Fug în șir un cârd de ciute,
Și sub pașii lor cei sprinteni
Sună frunzele căzute.

Lacul lîmpe de din vale
Liniștit se scaldă 'n soare,
Ear' pe luciul-i se plimbă
Lebedele visătoare.

Doar' castelul în ruină
Prin alea tînuță,
Plînge pe-o împărăteasă,
Singura — nefericită.

Sept. 1895.

Rosmarin.

Munți și ape...

Munți și ape, țeri și neamuri
Între noi s'au pus vrășmaș
Dar' cu-atât mai mult aprins'au
Dragostea mea pătimașă.

Și s'au pus la mijloc anii...
Astăzi te-am uitat, firește:
Dragostea cu vremea scade,
Cînd cu depărtare crește.

Ian. 1896.

Rosmarin.

Stringerea ficiorilor la Crăciun.

— Obiceiuri sociale din Țeara-Oltului. —

(Urmare și fine.)

Jocul se continuă până seara. În giurul jocului s'a adunat încetul cu încetul satul tutreg. Copiii se joacă giur împrejur de-a prinsele, oamenii mai tineri se amestecă și ei în joc, cei bătrîni privesc mai deoparte. Pe babele, cari sînt așa zicînd posta satului, le vezi două câte două mai la o parte șoptindu-și câte ceva la ureche. Ele se uită, cari cum s'ar lovi, ca în dulcele acesta să facă o păreche potrivită. Turca nici că-i pasă cum joacă junii; ea pe delătura jocului face urit către băieți, cari cînd se iau după ea, o trag mai de o parte, mai de alta, o batjocoresc. Pe cari băieți îi prinde îi ciocănește ușor; tot astfel ciocănește și pe oameni mari, ca să-i dee ceva parale, pe cari le primește pe gură, apoi plecându-se frumos, mulțumește.

Cînd începe a insera, vîtavul face semn la Țigani să înceapă hora. Femei, bărbați, tineri, bătrîni și chiar și băieți mai mărișori se prind cu toții de mâini și intră în horă; aproape tot satul joacă. Se continuă până-ce înserează bine, apoi se despart: ficiorii merg cu toții la gazdă. De ici trimit pe judele mic la fata cea din pîrînți mai buni. Intră în casă, dă gazdei, adică tatălui fetei să închine din plosca cu vin, pe care o luase cu sine. Dacă acesta fînchină, atunci e semn, că e învoit a primi, este învoit, ca ficiorii să vină cu „veadra“. Își ia rămas bun și pleacă. Pîrînții fetei se pregătesc. Cam peste vr'o oră două vin ficiorii cu lăutarii ori cu țurca; intră în casă, vîtavul dă mîna cu gazda, îl întrebă de sănătate, apoi ceilalți pe rînd. Gazda îi poartă se treacă înainte, adică la masă; îi os-

pătează bine cu colac, carne friptă și cu o veadră de vin. Ficiorii joacă aici, dar' numai trei câte trei, cîntă și-și petrec până tîrziu.

Este o cinste de tot mare pentru acela, la care merg ficiorii cu veadra, pentru aceea ori-și-cine, care are fată de măritat, i-ar primi bucuros.

Vîtavul de obicei tot cam acolo merge cu veadra, unde crede, că va pute intra în legături de căsătorie.

Mergerea cu veadra s'a întemplantat până acum sînt 10—20 de ani cu ceremonii de tot mari. Tatăl fetei respective își chema toate neamurile și petrecerea dura mai totdeauna până către ziua. Acum adese-ori se neglija această formă, sau și dacă mai există, se face numai proformă; cauza e, că poporul a sărăcit în anii din urmă foarte tare, de nu-și mai pot permite nici cătuși de puțin lux.

A treia zi după prînz ear' es în răspîntie și își petrec întocmai ca și în ziua a doua.

Până la Anul-Nou petrec cu toții la gazdă fără să se depărteze vre-unul. În timpul acesta nu stau fără lucru; se apucă cu toții și trei câte trei pe schimbate îmblătesc tot ce are gazda, grâu, sîcără, ovăs etc. Aceasta o fac și din motivul, ca se-l recompenseze oare-cum pe gazda.

În ajunul Anului-Nou es la „zforit“ cam pe la miez de noapte sau chiar și mai înainte. Ziorese pe la toate fetele, cari joacă în joc, la popa, judele comunal și încă la cățiva fruntași. — În noaptea de Anul-Nou nu se culcă nime, ci așteaptă miezul nopții adică sosirea anului nou. Fetele es la fîntînă cu ulcea cu oul, se vadă de nu cumva din anumite semne vor putea profeti ceva din viitor.

Femeile fac scoverzi, bărbații se adună în vecini și povestesc de-ale lor. Cea dintîi scovorză — dacă e la casă fată mare — este a ei; ese cu ea în curte și acolo o mînăcă, dacă în timpul acesta latră vre-un căne, atunci se zice că într'acolo se va mărita.

La fiecare fată sub fereastră cîntă următoarele colinde:

Ziori, ziori dragi surori,

Nu grăbiți cu revărsat,

Că ne-apucă ziua 'n sat

Și ni murgul de furat

Și mîndra de căpăt

Ean sculați, boeri sculat

Ean sculați nu mai somnați,

Că nu-i vreme de somnat

Că cocoșii au cîntat

De trei ori până 'n ziori,

Dalbă lună s'a făcut,

Soarele 'mi-o răsărit;

Soare mare cu trei raze,

Cu trei raze luminoase,

Dar' o rază unde bate?

Bate'n cruce la fereastă.

Bate'a doua unde bate?

Bate'n vrful brazilor.

Dar' a treia unde bate?

Din spinare până'n piept.

Dar' nu-i soare răsărit

Ci D-zeu împodobit

Cu veștmîntul mohorit

Lungu-i lung până'n pămînt.

Dedesuptul poalelor

Luce stele mărunțele

Deasupra mai măricele.

Noi umblăm și ziorim

Frumos gazdii i-o cîntim

I-o cîntim cu crucea'n masă

Să chi gazdă sănătoasă

Cum ești dalbă și frumoasă.

Apoi urmează:

Vai ziori de ziori

Ce vî revăsați așa de dimineață?

Noaptea d'astă noapte

Puțin somn somnai

Frumos vis visai

Unde eu erai:

„Vîrșii munților

„Vinete sbrădete

„D'albele sfăgete

„Fulguleț de dar;

„Cin 'l-o dapucat

„Și 'l-o mănecat?

„Gazda acest domn cum

„Cu lumini în mîni,

„La sfinte biserici

„Cu prescuri în brațe

„La dalbe Dumineci.

Noi umblăm și ziorim

Frumos gazdii i-o cîntim

I-o cîntim cu crucea 'n masă

Firea'i gazdă sănătoasă

Cum ești dalbă și frumoasă.

După-ce au gîtat de cîntat, sînt poftiți în casă, ospătați cu scoverzi și cu vin. Pentru fiecare ficior le pune gazda o scovardă pe masă, pe cari „eapa“ le bagă în desagi. Joacă cu toții un joc, vîtavul cu fata gazdii, în cele mai multe locuri capeta cînte și vin, la oameni mai cu dare de mîna și ceva parale.

Până-ce isprăvesc cu zioritul se ivesc zorile; se rentore la gazdă, depun cîntea, apoi merg cu toții la biserică. După-ce au prînzit es la joc. De astă-dată încep jocul cu hora. Îndată-ce se aude sunetul țîcnitor al clarinetului, tot satul grăbește spre răspîntire, ca să-și petreacă altul jucînd, altul privind.

*) Localitate aproape de Bruxella, unde într'un castel, acum ars, a fost internat mai mult timp nefericită împărăteasă Charlotte a împăratului Maximilian.

atîrnă delăturarea acelor greu-
tăți și văzînd, că speranțele
mele se zădărnicesc, deoarece n'am
găsit o prilecare înțeleaptă acolo unde o aş-
teptam pentru ceea ce le trebuie
Bulgarilor..."

Prin astfel de scuse și o atare mo-
tivare nu-și mări Ferdinand presti-
giul în ochii nimănui, nici chiar ai Bul-
garilor, precum cunoaștem noi stările de
acolo. Frasa amintită este mai mult de-
cît de prisos, *weniger wär mehr gewe-
sen*. Nu doară pentru însuși faptul, că
n'a aprobat pasul, ce poporul bulgar ce-
rea imperios dela domnitorul său, dar că
nu putea aproba din punctul său de
vedere.

Prințul Ferdinand mai zice în
manifest, că aduce „pe altarul națiunii
cea mai mare și cea mai crudă jertfă ne-
pomenită în istorie”. Pe lângă fățărni-
cie aci spune și un mare neadever istoric
căci casuri de acelea, unde domni-
torii „și-au schimbat religia, mai bine zis
biserica, s'au întemplat mai multe în is-
toria diferitelor țeri.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 11 l. c.

Vicepresidentul Teleszky deschide
ședința.

Deputatul Sima vorbește în afacerea
pinacotecei și sprijinește propunerea lui
Apponyi. Impută guvernului, că nu măsură
justiția cu măsură egală. Timbrează de imo-
ralitate impregiurarea, că deputatul August
Pulszky a votat și el în afacerea Pulszky.
Vorbind despre afacerile culturale, urgencează
primirea propunerii lui Ugron Gábor.

Contele Szapáry Gyula nu voește a
cerceța cum s'a făcut procurarea tablourilor,
ci se va nîsi a expune cum cugetă el des-
pre procedura guvernului în această afacere.
Crede, că nime nu va trage la îndoială da-
tele ce le va produce el. Declară, că con-
tele Csáky a purces în afacerea aceasta cu
cea mai mare precauțiune, însărcinînd
nu pe unul, ci pe trei inși cu procurarea
obiectelor. Despre succesorul lui Csáky,
despre baronul Eötvös Roland nu poate
susține, că ar fi purces și el cu aceeași pre-
cauțiune, deoarece ce a încredințat unei persoane
sume mari fără nici o controlă. Pulszky a
fost însărcinat de către guvern a procura
obiecte de artă în preț de 167.000 fl. Im-
portantă este întrebarea, că fost-a guvernul
îndreptățit a pune la dispoziția lui Pulszky
suma dîntău fără încredințarea parlamentului?
Constată, că guvernul nu a fost îndrep-
tățit a o face. Guvernul a dat suma nu-
măit pe propria-i responsabilitate. Dar nu a
purces corect, căci pe baza unui concludet
din 1889 sînt a se anunța parlamentului toate
exibitele neprelimate. (Aplause în stînga și
în centru).

A doua importantă întrebare este, că pe
ce base a pus actualul ministru de culte la
voea lui Pulszky cele 204.000 fl. Aici con-
stată, că este nu numai necorect, dar fără
asemănare, ca un guvern, care „și-a cerut
deja demisia (Wekerle) să iee în cele din urmă
zile dispoziții pentru cheltueli neprevăzute în
budget. Pînă aceasta guvernul muribund a

Până la Bobotează petrec la gazdă lu-
crîndu-și acestuia. Unii cu voe dela vîtav se
mai duc pe-acasă. De multe-ori es cu toții
la cîmp, la rîu etc.

La Bobotează fac joc întocmai, ca la
Anul-Nou și Crăciun. A doua zi mai cătră
seară aduc un straiu nou; îl apucă 4 inși de
cornuri, îl întind, ear' ceilalți fi-iori îl aruncă
pe vîtav deasupra.

Cei 4 îl aruncă în sus apoi ear' îl prind
aceasta se repetă de câteva-ori pînă-ce
vine o fată de se roagă pentru el să-l lase li-
ber. De obicei vine cea fată, la care
au fost cu veadra a doua zi de Crăciun.

După aceea urmează cea din urmă horă.
Cu marș se duc la gazdă. După cină fac
socoteala; plătesc la Țigan și în genere toate
conturile.

Dacă ajung banii încuși dela cinsturi
bine, de nu restul îl împlinesc cu toții. Se
pun apoi din nou la masă, petrec înău restul
bucatorilor, ce au mai rămas, tot astfel și
vinul.

Cu acestea se termină sărbătorile. Vă-
tavul și în genere cu toții mulțumesc gazdei,
pentru sălași și bunăvoință apoi se des-
fac după-ce cam două săptămîni au fost la
olaltă.

Ca recompensă, că „i-a sălășluit pe ficii
fetele de joc se adună odată la gazdă și îi
fac clacă la tors.

Se înțelege, nici ficiorii, cari au fost
strîniși nu lipsesc; își petrec apoi cu cântări
și glume pînă tîrziu după miez de noapte.

Octavian Vasu,
stud. în drept.

impus o responsabilitate morală
succesorilor. Condamna procedura neco-
rectă a actualului ministru de culte, care s'a
apus fără șovăie concluseră luate de con-
siliul antecesorilor și a extradat banii votați
de aceia.

Onorată casă! Pînă acum am fost cu-
noscuți în Europa ca o națiune curajoasă și
loială, care se inspiră pentru tot ce e frumos
și sublim, pentru idei mari. În urma celor
întemplate însă avem prilegiu a ne presenta
în fața milleniului ca eroi, cari provoacă pa-
name. (De ce atîta pesimism?? Red.). Tre-
buie să punem capăt abuzurilor, să le înăbu-
șim în embrion. Onoarea națiunii, cere ca
să purcedem cu multă rigoare și publicitate.
Primește propunerea lui Apponyi, dar' pentru
casul, că aceea nu va fi primită de către ma-
joritate, cere ca să fie primită următoarea sa
propunere:

„Casa desaproabă procedura guvernului
existent la anul 1894, care a asemnat pen-
tru înființarea muzeului de arte frumoase as-
fel de sume, spre acoperirea cărora legisla-
tiva nu „i-a dat plenipotență; — pentru-că a
pus aceste sume fără controlă la dispoziția
unui individ și pentru-că nu a înasnuat asema-
narea acestor sume în parlament.

„Casa desaproabă mai departe, că un
guvern asemnează sume atît de mari fără
nici o imputernicire, și aceasta în un timp,
când „și-a cerut deja demisia și este concretizat
numai cu conducerea provizorie a afacerilor.

„Casa enunță, că ministrul de culte ac-
tual nu a purces cu recerata precauțiune
când a concretizat aceluiași individ nou sume.

„Declarația ministrului, că în contra lui
Pulszky a înaintat acușă judecătorească, se se
iee la cunoștință, — dar' pentru-că se se căș-
tigate sigurate deplină cu privire la toate
cheltuelile avute în această afacere, se se
pună pe masa casei toate actele oficiale spre
studiarea tuturor.” — (Aplause).

Wekerle Sándor explică motivele,
cari au îndemnat guvernul său a purcede
în felul cum a purces. Explică, că idea
muzeului de arte frumoase este a sa și a
a fost aprobată de de Maiestatea Sa. Cu
faptele colegului său Csaky este și a fost de
acord și pentru aceleia deplină responsabi-
litate. E adevărat, că nu a cerut imputerni-
cirea parlamentului pentru suma de 204.000
fl., dar' „și-au împlinit numai o datorință mor-
ală procurînd prin acea sumă tablourile
necesare. Spune, că acele tablouri sînt
mai mult vrednice, decît au costat și cere,
ca pentru dovedirea acestui fapt să se con-
sulte și autorități străine, nu numai din țeară.

Combate atît propunerea lui Apponyi,
cât și a lui Szapáry, cari nu ar avea menirea
de a apăra reputația națiunii și mulcomirea
opinie publice, ci ar contribui numai la
iritațiune.

La sfîrșit vorbește contele Battányi
în afacerea congruei și a autonomiei.

Persecuțiunile continuă.

Am arătat în numerii precedenți că-
teva nouă atacuri, ce guvernul ne face
în cele culturale. El continuă însă și
pe coarda ce-a veche a persecuției „agi-
tatorilor” — deși ar putea să aibă des-
tul cu nebunii panamiști, scandalosi și
hoți, pe cari ni-„i-au prezentat ultimele
zile, reprezentanți fideli ai sistemului po-
litic și etic, ce se cultivă sub actualul
guvern.

Estă ce ni-se scrie:

Moroda (c. Arad), în 7 Febr. n. 1896.

Procuratura regească maghiară din Arad,
sub nr. 542/bftö din 1896, ne avisează, că:
în urma cercetării făcute de judele instructor
Köller, astă-vară, precum și a perchișiiunii
domiciliare ținută cu gendarmi, la 2 Iulie, a
treia zi după înrolarea noastră la miliție, ne-a
pus sub acușă, sub pretextul: Agitare la
ură contra naționalității maghiare.

Să se știe însă, că această persecuțiune
pornită contra noastră este punctul osteneilor
preotului Moise Ghergariu, notarului Ștefan
Lete et comp, adevărat ajutor de satelii sei:
Judele și plăiașul.

Motivul: Instruarea și cîntarea „Horei
Ligei” și adresa trimisă martirilor la Vaș și
Seghedin la 7 Maiu n. anul trecut, cari în
înțelesul §-lor 70 și 172 din codicele penal,
constituiesc crimă.

Aceste sînt viorelele de primăvară ale
liberalismului maghiar, din anul milleniului,
când au de cuget a se mîndri, deșinătorii cu
„magyar állam eszme” și mult trimbitatul lor
liberalism, înaintea Europei culte.

Halal de „magyar liberalismus”-ul vos-
tru! Atăta, pînă la o mai detaliată pro-
nunțare.

Subscriși:

Petru Costin, Ștefan Heretiui,
învățători români gr.-or.

Din Cluj.

(Răspuns colegului „Unul”).

Correspondentul nostru v. mol. ne
trimite un răspuns destinat colegului său
„Unul”. Îl publicăm, și sîntem de acord
cu v. mol. când zice, că e ultimul seu
cuvînt în chestiunea aceasta. Dorim, ca
aceasta să o aproabe și cealaltă parte,
căci face foarte rea impresiune în publicul
nostru cetitor, când vede doi tineri pole-
misînd astfel.

Dacă am fost diferențe și certe între
betrîni, caute măcar tinerimea ca să fie
lipsită de ele.

Cluj, 12 Febr. n.

Ori-cat de intristător tablou prezintă
neînțelegerile și polemicele ziaristice între doi
tineri universitari și mai ales în timpul de
față, mă vîd totuși constrîns să răspund cît
se poate de scurt și de obiectiv colegului
„Unul” sau mai bine „Unicu”-lui care s'a
simțit atins de cele scrise de mine și a fost
atît de grațios de a mă ataca în nr. 23 al
„Tribunei”.

Declar însă a priori că acesta este cu-
vîntul meu ultim în chestia aceasta și eu
aceasta o privesc de încheiată cel puțin în-
aintea publicității.

Peste toate lecțiile ce binevoește a
„mi-le da iubitul meu coleg, despre ce „îmi sîde
frumos” ori nu „îmi sîde frumos”, trec simplu
la ordinea zilei, deoarece-ce nici lipsă n'am de
ele, nici timp de a mă ocupa și cu astfel de
lucruri.

Trei lucruri însă trebuie să constat și
sînt sigur că „și colegul meu trebuie să le
recunoască de adevărate cu toate consecuen-
țele lor, anume:

I. Dl. „Unul” știe prea bine, că eu
n'am venit de flori de mîr să fac o mică alu-
siune la negligența tinerimii din Cluj ci am
avut motive puternice, și că am referit-o la
o întîmplare din zilele trecute despre care
nu cred că va pute zice nimica bun nici chiar
colegul „Unul”.

II. Nu știu cum aș pute scoate din și-
rele dlui „Unul” aceeace Latinul numește
„bona fides”, când dînsul ștînd, că eu am mo-
tiv de a face alusiunea de mai sus totuși
vine de mă atacă în public suspiționîndu-mă
pe mine că aș lăși știri tendențioase.

III. Colegul meu „Unul” știe prea
bine, sau cel puțin a putut presupune, că pe
mine nu mă va lăsa nici când inima se
aduc chestiunile noastre interne
în public chiar și când știu pozitiv, că
prin acelea eu mă justific pe deplin, atît ce
privește alusiunea modestă și din
inimă isvorită din raportul meu
cât și față de dragălașile colegului anonim.

Când știe aceste trei lucruri și totuși
debarcă în contra mea, eu îi răspund cu în-
săși cuvintele, pe cari le-a îndreptat în con-
tra mea și cari așa de bine se potrivesc la
procedura dlui „Unul”: „Prin asemenea acușe
încercate și nemotivate” — *ipsissima verba*
— „șor se poate induce în eroare publicul
neîndrăgitor în cauză”.

Încă pentru alusiunea întretăcută în ra-
portul meu, declar încă odată sus și tare, că
o susțin și acum și că scopul ei n'a fost nici
pe departe ca să „mă justifice pe mine” și
„să dau a înțelege, că pe alții cade vina”,
ci simplu ea era să fie un mic și întrucît
se poate numai de tinerime observat
„memento”, avînd în vedere ținuta din vii-
tor a întregii tinerimi.

Prin aceasta se explică și faptul de ce
am întretăcut-o tocmai într'un raport, în care
o lăudam.

Aceasta și nu altul a fost scopul meu.
Și dacă am fost și sînt „jalus” de „ceva”,
îl asigur pe colegul meu bogat în afirmări cu
doză înțelesuri, că acel „ceva” n'a fost
decît numai și numai buna reputație a
tinerimii universitare din Cluj, al că-
rei nepretențios membru sînt și eu.

Am fost dator cu aceste șire bune mele
reputații atît ca raportor, cît și ca
universitar român, reputație, la care țin
mai mult decît la ori-ce în lume.

v. mol.

Lupta în comitate.

Convocare.

Adunarea generală extraordinară a
comitatului Făgăraș este convocată pe
18 Februarie st. n. (Lunia viitoare).

Deoarece în această adunare, pe
lîngă alte afaceri însemnate, cum sînt cu
deosebire restaurările volnice din comune,
va veni și propunerea, ca adunarea să
votoze câteva mii de florini pentru
participarea la „Milleniu”; sînt rugați on. membri români să se pre-
sente cu toții la ședința din 18 l. c., ca
astfel să putem salva comitatul de pagubă
și de rușine.

Un membru.

Pecatele noastre.

Țeara-Bârsei, Februarie 1896.

După un rîsfăt copilăresc de doi ani,
papașul Benedek Thuri, guchiatal fîsolgăbiru
din Bran, „și-a cam luat catrafasele de acolo,
fînd de silă dus la Șercaia, ca să tulbure și
pe acolo liniștea oamenilor. Bieții Șercaieni
așa „l-au primit de bucuros — ca capra
cuțitul.

Destul că în cercul Branului toată su-
flarea se bucură, că a scăpat de el, mai mult
ca dacă ar fi scăpat de ciumă sau
de coleră.

Singur două ființe rătăcite românești au
vîrsat lacrimi la duiosa lor despărțire de
prietenul și amicul lor Thuri. Și încă oameni,
pe cari trebuie să-și iai de serioși: dl cav.
Ioan Pușcariu și dl Iosif Pușcariu, avocat.

Nu înțelegem, ce au căutat singuri
domnia-lor la banchetul lui Thuri, preamă-
rindu-l pe acest urgisit chiar și în toate.
Au voit poate să demonstreze contra Româ-
nilor, sau au voit să se insinue la mai marii
din Făgăraș? ori că a fost un act de recu-
noștință, pentru-că amicul d-lor, Thuri, a bat-
jocorit publice familia Pușcăriștilor?

Ori-ce motiv ascuns ar avî imbulzeala
aceasta, numai condamnă putem pasul greșit,
ce „l-au făcut frații Pușcăriști, participînd la
banchetul lui Thuri, dela care ceilalți Români
independenți, și cu deosebire preoții, de-
monstrativ au exelat cu absența. Și tocmai
în Bran, unde ținuta politică chiar a unor
preoți, cum s'a vîzut la alegerea din Tohan,
cade încă sub aspră critică.

Tot vechiul proverb: „Dela cap se îm-
pute pește!”

Brutus.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Biertan, 7 Februarie n. 1896.

Vandalism săsesc.

Onorată Redacțiune!

Nu pot trece cu vederea, fără-ca să nu
aduc la cunoștința publicității o scenă plină
de ură săsescă asupra Românilor, isprăvită
în zilele trecute în opidul nostru Biertan și
anume:

Vineri în 31 Ianuarie st. n. seara după
10 ore aflîndu-se tînrul conlocuitor al nos-
tru, Ioan Ibășfălean, în cărcima dintre Români,
bîd în toată liniștea beutura ce o avea în-
aintea sa, când eată controla de noapte com-
pusă din focari, oprindu-se înaintea cărcimei,
unul cu numele Michail Graef intră în cărcimă
spre a dimitte pe Românul la ale sale acasă;
într-aceea Românul nostru învita pe Sas a
bea încă odată prin cuvintele: „hai mei Graef
de bea și tu odată”. Sasul prin aceste în-
dignat îi rade Românului o palmă, cărcima-
rul numai decît a sărit între ambii, și a în-
cungiuat alte urmări; și Sasul s'a dus de
acolo, Românul mai mult beat ca treaz „și-a
isprăvit beutura și s'a dus la casa sa și s'a
culcat. Sasul pîlmuitor însă nu s'a mulțu-
mit cu răbunătoarea palmă ce a dat Româ-
nului nevinovat, ci a alarmat pe cei mai în-
versunați focari, aproape la 20 persoane, tot
Sași, în frunte cu voivodul Friedrich Chenst,
absolvent de gimnasiu, și fost pe la faculta-
tea lor teologică, „mi-se pare, acum mare
proprietar în opidul nostru, luînd haita să-
sească după dînsul, au năvălit ca niște ban-
diți, și în mod haiducească la miezul nopții asu-
pra casei Românului nostru liniștit la casa
sa; și unii băteau în ușa încuiată cu to-
poare și ciocane, alții împingeau, pînă-ce
ușa a trebuit să se deschidă. Au năvălit ca
turbați în tînda căsii, unde au aflat mai întău
pe un șogor de al lui Ioan Ibășfălean, care încă
locuiește într-o casuță dinapoi cu soția sa; și
„i-a maltrat mai întău pe acestia de „i-au lă-
sat mai morți; apoi au intrat în casă dinainte,
unde au aflat pe Ioan Ibășfălean dormind, „l-au
țipat din culcușul său la pămînt, și „l-au căl-
cat cu picioarele, și „l-au bătut cu topoarele
pînă la sînge, răcînd din gură: „il omorîm
și-„l plătim dela oraș”. „l-au legat apoi cu
mănilor înderît și „l-au luat cu ei, de „l-au
aruncat și în temniță, unde „și-au repetat din
nou barbaria asupra trupului, ce era mai
mort. În dimineața următoare a mers
sora lui Ioan Ibășfălean, care încă era sdrô-
bită de bătaie, la primărie, spre a se arăta și
a se plînge pentru vandalismul săsesc de
peste noapte; dar' ce se vezi? A fost alun-
gată afară mai căpătînd și de acolo un pumn
după cap. De acă putem deduce, că primăria
noastră e tare mîndră cu succesul voinico-
șilor de peste noapte. Pe când ni-se părea
a fi înecat vandalismele dela Turda, Șimleu,
Arieș, ele reînviază acum între Sașii, despre
cari cugetam, că sînt bine crescuți și cu
disciplină. Regret, că și în opidul nostru, în
care se părea că locuitorii „Sași și Români
trăiesc în cea mai bună armonie, se ivesc ast-
fel de scene turbulente nutrite de Sași, con-
tra pacifnicilor conlocuitori români; îmi vine
a crede, după cele întemplate, că prietenia

săsească față de Român, e că și-a cînelui față
de pisică.

Sînt curios să vedem acum, ce măsuri
se vor lua contra vandalilor săsești. Vom mai
reveni cu altă ocaziune. *Biertomeanul.*

Măgina, 26 Ianuarie 1896.

O explicare.

În o corespondență primită din Ighiu,
referitoare la alegerile municipale ați bine-
voit a publica între altele, că clericul „neun-
nit” Laurențiu Ciorbea s'ar fi purtat scan-
dalos și lui „i-se atribue în mare parte de-
sastul Românilor din acel cerc.

Cu permisiunea onoratei redacțiuni
sînt dator, fiind și eu cleric „neunit”, a
constata, că numitul Laurențiu Ciorbea a eșit
din toate legăturile bisericii noastre, de pre-
sent este „magyar kir. anyakönyve-
zető” denumit din partea organelor statului
și așa are să se explice ținuta lui de Iuda la
alegera din chestiune. Eu și colegii mei pe
un astfel de om îl ignorăm, dar' nu-„l învi-
diem pentru pînea care o mîncă, nici pen-
tru stăpînii cărora s'a făcut slugă și unealtă
netrebnică, și pe viitor ne rugăm, ca să nu
„i-se mai deie titlul de cleric, căci noi cle-
ricii din tractul Albei-Iuliei altcum ne înțele-
gem misiunea ce o avem în mijlocul poporu-
lui. Vă rog pentru publicarea acestor rînduri,
anticipînd mulțumita mea.

Cu distinsă stimă:

Candin C. Suciu,
cleric abs.

„Trei sfinți” în Blaj.

(Cor.spondență particulară a „Tribunei”).

— 12 Februarie.

Ziua celor trei sfinți, a fost sărbăto-
rită în Blaj de data aceasta cu toată solem-
nitatea. La liturgia celebrată în biserica ca-
tedrală au venit în frunte cu directorul
gimnasial 12 profesori dela cele trei insti-
tute de învățămînt.

După liturgie a urmat ședința festivă,
ținută de către societatea studenților în sala
de gimnastică a gimnasiului.

Programul ședinții acesteia, la care a
asistat I. P. Sa metropolitul și un public ales,
domni și dame, a fost următorul:

1. „Fantasia românească”, exec.
de orchestra 2. „Fragment din Satira III.
M. Eminescu”, declamată de A. Crăciun-
nescu, cl. VIII. 3. „Coriolan”, Tárkány B.,
decl. G. Repede, cl. VII. 4. „Țeară mîn-
dră”, executată de corul student. 5. „Timo-
teu Cipariu”, disertație de Iustin Nes-
tor, cl. VIII. președ. societății. 6. „Der Tau-
cher”, F. Schiller, declamat de V. Bontescu,
cl. VII. 7. „Ad iuventutem Romanam”, de
Q. F. Horațiu, decl. de I. Giurgiu, cl. VIII.
8. „Sosirea lui Odiseu în țeara fea-
cilor”, decl. de Gerasim Vana, cl. VIII.
9. „Marșul metropolitului Mihail”,
executat de orchestra studenților.

Toate punctele programului au fost ex-
cuteate cu precizie, mai mult a plăcut corul
„Țeară mîndră”. Ce privește prestațiunile, mu-
sicale ale orchestrei, a bătut la ochi numărul
mic al membrilor orchestrei. Declamațiunile
au fost bine predate. Vocea dlui Crăciunescu
părea căte-odată prea debilă pentru sala de
gimnastică. Mai simpatică a fost figura stu-
dentului Vana, care a spus în ton narativ plăcut,
un fragment din rătăcirile lui Odiseu. Pagubă,
că deși în Blaj, „l-au priceput numai puțini.

Șchița biografică a studentului Nestor a
fost bine lucrată. El a descris în trăsături ge-
nerale activitatea lui Cipariu, care va fi pentru
totdeauna considerat ca unul dintre bărbații
însemnați ai nostri. A arătat meritele lui ne-
peritoare ce le are pentru limba noastră, și
a încheiat cu asigurare, că deși pînă acum
nici un monument nu spune de el, chipul lui va
fi păstrat cu sfințenie în piepturile studenților,
cari știu să cinstească virtuțile și marile lui
talente.

Seara a fost bal în favoarea studenților
miseri în cas de morb. Public ales și nume-
ros a fost adunat aci din Blaj și provincie.

141 de ani au trecut dela deschiderea
școalelor din Blaj, mii și mii de tineri ro-
mâni au învîțat aci carte românească, și azi
în locul vechiului edificiu gimnasial se înalță
altul modern, cu sale mari și bine arangiate,
durere numai, că cheltuelile edificării lui nici
azi nu sînt acoperite, entusiasmul bîtrînilor
din generația trecută lipsește și înzadar o mai
cauți la următorii lor.

Apel.

Primim dela direcțiunea „Asociațiunii
naționale în Arad p ntru cultura poporului
român” următorul apel spre publicare:

P. T. Domnule!

Cu trei decenii în urmă, Românii ara-
dani, doritori de cultura și propășirea neamu-
lui, au înființat cea dintău reuniune culturală
românească în Ungaria și Bînat: „Asociațiunea
națională în Arad pentru cultura poporului
român”.

De atunci avut-a acest așezământ de cultură, după fluctuațiile vieții sociale, periodul său de înflorire, avut-a, durere, și periodul de decadere, ear' în prezent, trecut în periodul renașterii sale, venim cu deplină încredere a-l recomanda dragostei frațești și călduroasei părtiniri a publicului român, ca împreună să-i dăm avântul trebuincios la îndeplinirea înaltei meniri culturale.

Cultivarea limbii și în genere, dezvoltarea culturii naționale, mai ales în împregiurările de astăzi, trebuie să fie cea dintâi datorie pentru fiecare Român, care își iubeste limba și neamul.

Nu ne îndoiim dar, că bunii Români începând de la vâdă până la opincă, fărăosebire, pătrunși de marea importanță, ce au reuniunile de cultură în viața popoarelor, vor grăbi cu drag, ca să aducă obolul lor pe altarul asociației noastre, menită a răspândi cultura și lumina în popor.

De aceea ne adresăm tuturor iubitorilor de cultură, înseși preoților și învățătorilor, ca atât ei înșiși, cât și alții, prin silințele lor, să se înscrie de membri la asociațiunea noastră.

Ca publicul să fie deplin orientat în privința scopului, ce-l urmărește asociațiunea noastră, aradână, cât și în privința condițiilor, sub care cineva poate deveni membru ei, dăm următorul extras din statutele sale:

§. 1. Scopul societății este tot e cultura națională a poporului român; ear' mai ales înaintarea literaturii române și a culturii sociale...

Spre scopul acesta societatea va da: a) ajutor de bani, sau altfel de ajutor ori remunerațiune materială studenților și peste tot tinerilor români mai săraci, cari umblă în institutele de învățătură, sau se pregătesc pe ori-ce carieră științifică, artistică, industrială, de neguțătorie, sau economică; așa și învățătorilor elementari români, care în chemarea lor se trudește cu spor de laudă; și actorilor români, cari au lipsă de ajutorință; nu altminterea din timp în timp a întinde ajutorință școlărilor elementare, cari sînt în lipsă de cărți și de alte unelte școlare, ear' învățăceilor buni a da premie; etc. . .

§. 4. Membri ordinari ai societății pot fi toți acei cetățeni din ambele staturi a Maieștii Sale, cari au vîrstă deplină, doresc cultura poporului român, au purtare morală nepătată, și spre înaintarea scopurilor societății sau vor oferi pe trei ani o sumă anuală cel puțin de 2 fl. v. a. sau dăruiesc un capital de 40 fl. v. a., care va forma averea fundațională a asociațiunii.

Afară de acestia pot fi aleși de membri ajutători toate acele persoane, cari ori în ce mod contribuiesc spre înaintarea scopurilor asociațiunii, dacă posed calitățile morale ale membrilor ordinari.

„Persoane din străinătate pot fi aleși numai ca membri onorari, și spre validitatea acestei alegeri e de lipsă aprobarea ministrului reg. ung. de interne”.

Când apelăm dar la bunăvoința și sprijinul publicului românesc aducem totodată la cunoștință, că adunarea generală a asociațiunii ținută în 31 Decembrie st. v. 1895, a ales pe timp de trei ani în biroul adunării generale: President Prea sfinția Sa dl. Episcop Ioan Meșian; vicepresident prim Augustin Hameș; vicepresident al doilea Georgiu Tellescu; notari Ioan Petranu și Romul Nestor; ear' în direcțiunea asociațiunii s'au ales pe un an, conform statutelor: Petru Truța, director prim, Vasiliu Mangra, director secundar; Savu Raicu, casar; Iulia Herbay, controlor; Dr. Ioan Suciu, fiscal; Valeriu Magdu, bibliotecar; Iancu Ștefan, econom; Ioan Petroviciu, notar; membri: Dr. Nicolae Oncu, Dr. George Popa, Dr. George Vuia, Romul Ciorgariu, Aurel Suciu, Ioan Lenger, Mihail Veliciu, Moise Boșan, Ioan Beș, Dr. Ștefan C. Pop Ignatie Papp și Georgiu Purcariu.

Hotărîți la muncă serioasă, p. t. d-ta ești rugat, ca să circulezi lista alăturată pentru înscrierea membrilor, și apoi să o trimiți casarului Savu Raicu, secretar la banca „Victoria” în Arad, cel mult până în 1 Aprilie a. c. împreună cu taxa de membri, ce o vei încasa cel puțin pe semestrul prim al anului, dela membrii înscriși în listă.

Arad, în 13/25 Ianuarie 1896, din se-dința direcțiunii „Asociațiunii naționale în Arad pentru cultura poporului român”.

Petru Truța, Ioan Petroviciu,
dir. prim. notar.

REVISTA PRESEI.

„Dreptatea” în doi numeri (23 și 24) publică continuativ un articol intitulat „Să avem de grije!” Măncând dintr'un articol al lui „Pesti Napló”, autorul zice, că guvernul are de gând să înghebeze un nou partid între Români, care să fie accesibil pentru „idea de stat”. De aceea zice să primim cu ochi de Argus la toate mișcările ce s'ar face în această direcțiune, ca să putem paraliza tendența...

Referitor la actualul sistem „Dreptatea” zice (în al II-lea art.): „Ecuivalent pentru jertfa noastră întru susținerea statului nu am avut nimic alta, decât persecuții, nedreptăți și privilegiul de a împovăra temnițele de stat cu cei mai buni ai noștri”.

„Gazeta Transilvaniei”, numărul 23, sub titlul „Politica națională” (maghiară), arată curentul ce dominează în sistemul actual, care este: centralizare și nivelare și crede, că naționalitățile nemaghiare trebuie să pună stavilă acestei porniri nenorocite.

— În nrul 24 se întreabă „Cum stăm cu criza?” Măncând dela o constatare a „Tribunei”, că „răsvrății n'au desarmat, că ei „și continuă opera lor de subminare” crede, că „Tribuna” va trebui să revină la expunerea fondului politic al crizei, ce a trecut dela „Tribuna” în însuși partidul național.

La Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

CRONICĂ

Sibiu, 13 Februarie n. 1896.

Din cauza sfinței sărbători de Vineri numărul proximal foii noastre va apare numai Sâmbătă seara.

Foc în Sibiu.

Ieri, pe la orele 4 p. m. au ars în strada Gärtnar (Suburbii — lângă biserica greco-cat.) două case și două șopuri. Pompierii au sosit de vreme la fața locului, dar li-a succedat greu a potoli focul suflând un vânt mare. Dintre case una a fost asigurată. Paguba se urcă la vreo câteva sute fl. Se crede, că focul a fost pus de către un răuvoitor „istoric” al familiilor române locuitoare acolo, căci la aceleși familii li-a ars până acum deja de 6 ori casele.

Un „tribunist, care nu tace”.

Urmând devisei lui Slavici, fostul nostru contabil George Moldovan, publică mai întâi în „R. Orăștiei”, apoi în „Dreptatea” o scrisoare, în care se plânge că a fost destituit de Dr. Rațiu. Domnul acesta se laudă, că „și-a lăsat un post avantajos de „comptabil-șef” în România și a venit la „Institutul Tipografic” chemat de dl. E. Brode „numai și numai, ca să poată servi cauzei naționale”. — Ei bine, se știe, că acest domn după izbucnirea crizei a ținut se servească astfel cauzei naționale, că nu „și-a mai împlinit slujba”. Făcând pe spionul redactorilor și „proprietarilor” demisionați dinul „și-a negles datoria de contabil, și-a căutat să ruineze „Institutul Tipografic” de dragul cauzei naționale. Mai o lună întregă dl. G. Moldovan n'a contat abonamentele sosite la „Foia Poporului” și la „Tribuna”, așa că în zilele acelea nu ne sosiau la redacție decât reclamațiuni. De abia azi s'a putut repara, cu o muncă îndoită de noapte și cu ajutor extraordinar ceea ce dinul a negligat. Mai adauge apoi, că s'a amestecat în redactarea foilor pe furie, pe căi laterale, și a deținut scrisori destinate redacțiunii și prin cari se condamna procedura „prietenilor” sei, a redactorilor destituiți. Prin urmare cauzei naționale s'a făcut serviciu, când dl. G. Moldovan a fost destituit, și numai atîta s'a greșit, că nu l'au destituit mai de timpuriu. Cât pentru neobservarea „dispozițiilor”, cari normează relațiile dintre stăpîni și funcționari, G. M. trebuie să știe, că dinul le-a călcat mai întâi, uitându-și de datoria sa de funcționar, și avînd cutezanța să „și aroage un rol, ce nu-i compete. Apoi doar nu-și va fi uitat, că dinul datorește „Institutului” cu o sumă de peste 300 fl. — Nu ne putem suprima de astă-dată mirarea, că ziarlele „R. O.” și „Dreptatea” — dau loc la astfel de plângeri crocodilice tendențioase și mincinoase, a unor oameni mici, cari din neîmplinirea datoriei lor voiesc să-și facă titlul de martir al convingerilor.

Tren derailat. În foile de ieri s'a publicat, că trenul expres orile a derailat în România surpîndu-se un pod de peste Dunăre. Toți pasagerii s'au înecat. Telegramele oficiale de azi anunță însă, că trenul expres, care circulează între Paris și Constantinopol a derailat, ce e drept, în Constanța, dar toți pasagerii au scăpat sănătoși. — Mare deosebire!

Ministrul Perczel încă este, „interesat” în scandalurile cu căile ferate vicinale. Consortiul, care s'a constituit la anul 1893 pentru de a întreprinde tresarea drumului de fer prin Slavonia, constă din următorii prea cinstiți membri: Beimel, Deutsch, Haas, E Haas, György Illés (Greis), Perczel Dezső, și Ehrenhöfer — toți Unguri veritabili. Pentru această lucrare guvernul maghiar a pus la dispoziția întreprinzătorilor 500.000 fl., ear' cel slavon 400.000 fl. Perczel a rămas în consortiu până în 18 Iulie 1895, adică aproape o jumătate de an și ca ministru. Presa opozițională îl ataca pentru aceasta.

Tron nou. Cîtim în foile maghiare știrea, că Maiestatea Sa a dispus, ca din incidentul Millenliului să se construeze un tron nou. Tronul va fi lucrat de către industriași unguri și va fi apoi ridicat în sala cetății regale din Buda. Va fi de o frumusețe admirabilă, îmbrăcat în catifea roșie, brodată bogat cu aur. În mijloc va avea emblema Casei imperiale și insignile Ungariei. Omagiile reprezentanților țerii le va primi Maiestatea de pe tronul cel nou.

Bal unguresc în Viena. Alaltăieri, Mercuri, Ungurii din Viena au avut balul lor anual în localul zis „Sophtensale”. M. Sa Monarchul a onorat cu prezența Sa balul; despre care vizită se știe de mai înainte. Chiar în ziua aceea însă, a apărut în foia de seară a lui „Deutsche Zeitung” o notă („Eingegendet”), dela un Vinez anonim, în care acesta se plânge, că Maiestatea Sa, care nu a cercetat încă nici-odată vre-un bal dat în sus zisa localitate, va cerceta balul unguresc din acea zi și astfel va procura „streinilor” un favor, de care Vinezii până acum n'au avut parte. În același timp, autorul notei trimite la redacția sus pomenită ziar 100 fl. pentru sporirea fondului electoral antisemit. „Deutsche Zeitung” a fost din cauza aceasta confiscată.

Procesul de presă al lui Wekerle. Nu a trecut mult timp de când s'a pertratat foaiea curții cu jurați din Budapesta interesant proces intentat de fostul ministru-presedinte Wekerle în contra deputaților Bartha Miklós și Holló Lajos pentru vătămăre de onoare și calumniare publică. Acuzații au fost condamnați (cel din urmă în contumaciam) la o jumătate de an temniță și 1000 fl. amendă. În contra acestei sentențe s'a înaintat recurs de nulitate. Curia, în se-dința sa din 16 Ianuarie, a aprobat sentența, ridicându-o la valoarea de drept și cu privire la cel judecat în contumaciam.

Hymen. Domnul Daniel R. Cordescu are onoare a face cunoscut căsătoria ficei sale Aurelia cu dl. Căpitan Gheorghe Moșcu, care va avea loc în București Joi în 1 Februar. v. la orele 8 seara în Biserica-Albă din Calea-Victoriei.

Lipsă de avocat. În cercul Lăpușului-unguresc sînt 30 627 locuitori români, centrul e opidul Maghiar-Lăpos, unde se află judecătoria cercuală, perceptorie, trei institute de credit, poșta, telegraf etc., dar nu este decît un singur avocat Român. Căusele advocaționale intru atât s'au înmulțit, încât lipsă arzătoare este de un al doilea avocat, care să fie Român bun, conștiințios și punctuos în afacerile sale. Prospective de venituri sînt mari și frumoase. Mai mulți Români.

Gendarmi harnici. Vinerea trecută, seara, aveau să fie transportați din închisoarea din Brașovia la tribunalul din Sibiu 6 arestați, acușați cu omor, furt etc., cari toți 6 se țineau de cercul de competență al tribunalului din Sibiu. În Brașov, arestanții au fost predați în seama unui sergent de gendarmi din loc, însoțit de alți doi gendarmi. Aceștia legară pe arestați de mâni cu lanțul, doi câte doi, și apoi li pormă la drum. Pe tren arestanții se purtau foarte liniștiți. Pe la 4 ore dimineață însă, dându-se jos la gara dela Sibiu, arestanții profitară de întunecimea nopții și așa legați cu pîrheche, cum erau, o luară la fugă trei părechi în trei părți. Celor trei gendarmi înarmați abia li-a succedat să prindă pe doi dintre ei, adică o păreche, ceilalți patru au scăpat.

VIEAȚA SOCIALĂ.

În vitări.

Invitare la concertul împreunat cu joc, care îl va arangia „Reuniunea de cîntări din Mehadia”, ca „diletanți” în sala ospătării „La calul alb” din Mehadia, Duminică în 4/16 Februarie 1896. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: De persoană 80 cr., de familie până la 3 persoane 1 fl. 50 cr. Venitul curat e destinat fondului reuniunii de cîntări înfînțînde.

Program:

1. „Moto”, executat de cor mixt. 2. „Fântâna cu trei izvoare”, cor mixt, de G. Dima. 3. „Motul la drum”, cor bărb., de I. Vidu. 4. „Peneș Curcanul”, poezie, de V. Alexandri. 5. „Trecuți valea”, cor mixt, de N. Popoviciu. 6. „Furtuna”, cor bărb. în două limbi de Dürner. 7. „Fosca”, cor mixt de G. Musicescu. Piese de joc le va executa capela națională a lui Simu Luca din Bozovici.

Societatea „Școala Română”, filiala din Storogineji, invită la serata cu dans, care se va arangia în folosul societății, Duminică în 16 Februarie st. n. în sala hotelului „Moldavie” din Storogineji. Storogineji, în Februarie 1896. Președintele societății: Dr. Iancu cav. de Flondor. Începutul la 8 ore seara.

Din public.*)

Dare de seamă și mulțumită publică.

La concertul cu joc prelat de corul vocal din Sat-Chinez în comuna noastră Pesac, în 21 Ianuarie (2 Februarie) a. c. în favorul elevilor sîrmani de conf. gr.-ort., conform angajamentului din invitări, subscriu lîm țin de datoriță a aduce și pe această cale cea mai ferbinte mulțumită corului vocal din Sat-Chinez și cu deosebire dlui dirigent Traian Brătescu, care prin piețe alese și predate cu zel, ni-a făcut o seară plăcută, la care petrecere poporul și inteligența fără deschilnire de naționalitate au luat parte sprijinind și scopul.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspundere.

Cu această ocaziune s'au făcut următoarele suprasolviri dela dnii: Iacob Gatter, not. com. 2 fl. 25 cr.; Aurelian Isac, comerc. 2 fl. 25 cr.; Petru Pascu, preot 25 cr.; Ioan Popoviciu, preot-cap. 50 cr.; Aurel Miclosi, învăț. 25 cr.; Nicolaus Koch, comerc. 25 cr.; E. Barbulescu, fav. 50 cr.; Ladislaus Heinrich, mașinist 75 cr.; Erem. Dan, subnot. 50 cr.; Eremie Mezin, econ. din Nereu 1 fl.; Adolf Friedman, proprietarul fabricii 25 cr.; Ignatz Stern, proprietar fabr. 75 cr.; Isidor Langmas, comerc. 45 cr.; căroră în numele comitetului arangiator le aduc și pe această cale mulțumită publică.

Totodată comunic în următoarele și rațiocinul: peste tot au intrat 61 fl. 45 cr., s'au spesat 39 fl. 60 cr., și a rămas venit curat 21 fl. 85 cr., pentru cari se vor cumpăra cărți de școală și haine spre a fi distribuite școlărilor sîrmani.

Pesac, în 26 Ianuarie 1896.

În numele comitetului arangiator:

Emanuil Barbulescu,
învățător.

Mai nou.

Grațierea lui Dr. Branisce.

În cercurile tinerimii române din Pesta, după-cum ni-se scrie, s'a lătit vestea, că Dr. V. Branisce va fi în curînd eliberat.

Recunoașterea prințului Ferdinand.

„Agence Balcanique” anunță: Guvernul bulgar a primit în momentul acesta înștiințare oficială din Constantinopol, că Sultanul a recunoscut pe prințul Ferdinand ca suveran al Bulgariei, avînd ambasadale otomane în străinătate, a exopera învoirea pe lângă guvernele respective.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Filipopol, 12 Februarie n. După știrile sosite aici din Constantinopol, s'au întemplat acolo earăși mai multe arestări din cauza manoperilor puse la cale de către partidul așa zis turc-tinăr. Printre cei arestați se află: 3 oficeri, 1 vice-major, 1 profesor din școala militară și un locotent de marină. Redactorul ziarului marinar a scăpat în străinătate pe o corabie comercială. În mahalaua „Kasim-pașa, unde este și ministerul marinei, s'au făcut mai multe perchișiuni domiciliare.

LOTERIE.

Tragerea din 12 Februarie n. 1896.

Brünn: 46 42 34 88 36

Căldarul zilei.

14 Februarie n. 1896.

Julian: f) Intim. Dem.
Gregorian: Valentin.
Soarele: răsare 7.48 apune 4.40 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Februarie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.5)	Diferența dintre prostiță	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcți vîntului
726.6	-10.0	+5.1	+8.9-1.2	NV

Sosiți în Sibiu.

În 13 Februarie n. 1896.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Dr. Schnell, avocat din Brașov. Langhammer din Miercurea, Castelli, Mandi și Cxiner din Budapesta, toți ingineri. Moskovits, comerciant din Budapesta. Banen-tok și Tausig din Budapesta, Lenarz, Győ, S, Zutler și Braun din Viena, toți comercianți.

Hotel „Neurhr”. G. Weiss din Seghedin, M. Hoffman, F. W. iss și A. Buchbinder din Viena, H. Klein, P. Lehman din Stuttgart, E. Balke, toți voiajiori.

Hotel „Meltzer”. I. Oltean, privatier din Blaj I. Kohn din Turda.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Vineri, 14 Februarie n. 1896.

Cavalleria Rusticana.

Operă într'un act.

Heinzelmannchen.

Comedie într'un act.

Ein angenehmer Zimmerherr.

Farsă într'un act.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Febr. n. 1896.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Bătănesc nou	77	6.90	7.78	6.95
Grâu dela Tisa	77	6.5	7.05	7.05
Grâu „Pesta”	77	6.9	7.78	6.95
Grâu de Alba-Reg.	77	6.90	7.78	6.95
„Bacfa”	77	7.10	7.10	7.20
Grâu ung. de Nord	77	—	78	—

Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	pînă
Sécár		70-72	6.40
Orz	de nutret	60-62	4.9
de vînare	62-64	5.10	6.2
de bere	64-66	6.4	7.80
Cocuruz (porumb)	de nutret	—	4.10
de vînare	—	—	5.85
de vînare	—	—	5.70

Grâu	Sept.-Oct.	7.9 <th>7.70</th>	7.70
Cocuruz	Sept.-Oct.	4.8 <th>4.37</th>	4.37
Ovăs	Sept.-Oct.	6.09 <th>6.7</th>	6.7

Calitatea per hect.	Solul	Prețul
		dela

Săm. de trif.	Lucernă ungurescă	88	48
„roșie		29	32
Olen de rep.	rafinat	—	—
Uns. de pore	dela Pesta	55	55.50
Slănină	svînțită	45	46
„afumată		—	—
Său		—	—
Prune		15	15.60
Liclar	slavon, nou	16.75	16
„bătănesc		16.25	16.76
Miere	brută	—	—
„galbină străcurată		—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spîrt	brut	—	—
„Drojiote de spîrt		—	—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 13 Februarie n. 1896.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.2	vînd.	9.57
Lire tuneceti		10.50		10.60
Imperiali		9.58		9.61
Ruble rusești 100 k		1.27		1.28
Galbeni		5.60		5.65

Bursa din Budapesta.

Din 11 Februarie a. 1896

Renta de aur ung. 6%		122.50
„de aur ung. 4%		98.75
„de val. cor. 4%		125.50
Impremutul căilor ferate ung.		121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		102
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		97
Bonuri rurale ung.		98
„croate-slavone		100.10
Obligațiunile desp. regalilor		142
Impremut cu premiu ung.		141.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		100.50
Renta de hârtie austriacă		100.75
„de argint austriacă		1.2 0
„de aur austriacă		—
Losurile austriace din 1860		1016
Acțiunile băncii austro-ungare		—
„de credit ung.		—
„de credit aust.		—
Securi fondare ale institut. de cred. și econom.		100.75
„Albina”		5.2
Argintul		9.59
Galbeni împărațes.		5.40
Napoleon d'or		128.36
Mărci 100 imp. germane		—
Londra 10 Livres sterlingi		—

Bursa de Viena.

Din 11 Februarie n. 1896

Renta de aur ung. 6%		
" " " 4%		122.30
Renta un. v. c. 4%		99.-
Impremutul căilor ferate ung.		125.-
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		100.-
Bonuri rurale ung.		97.15
" " " croate-slavone		101.-
Impremut cu premiu ung.		153.-
Losuri pentru regularea Pieței și Seghedin		142.-
Renta de hârtie austriacă		100.6
" " " argint austriacă		100.9
" " " aur austriacă		122.-
Losuri austriace din 1840		
Acțiunile băncii austro-ungare		120
" " " de credit ung.		421.5
" " " de credit aust.		246.5
Argintul		
Galbeni împărătești		5.71
Napoleon d'ori		96
Mărci 100 hup. germane		59.80
Londra 10 Livras sterline		122.8

"OLTEANA",
CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN VIȘTEA-INFERIOARĂ.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii "OLTEANA", societate pe acțiuni în Viștea-inferioară se invită la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Viștea-inferioară la 1 Martie 1896 st. n. după amiază la 2 ore în localitatea școlii.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Deschiderea ședinței prin președinte și raportul direcțiunii despre gestiunea societății pe anul 1895.
2. Presentarea bilanțului încheiat cu 31 Decembrie 1895.
3. Raportul comitetului de supraveghere.
4. Propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere referitoare la împărțirea venitului curat.
5. Alegerea unui membru în direcțiune în locul răposatului Nicolae D. Șandru și unul în locul vacant din comitetul de supraveghere.
6. Propunerea direcțiunii pentru înființarea fondului de pensii pentru funcționari.
7. Alte propuneri.

Acei domni acționari, cari sau în persoană sau prin plenipotenți voesc a lua parte la adunare se fac atenți a depune — conform §-ului 17 din statute — acțiunile scrise pe numele lor precum și actele de plenipotență înainte de deschiderea adunării la cassa societății pe lângă revers.

Viștea-inferioară, în 5 Februarie 1896.

Direcțiunea.

[631] 3—3

Contul bilanțului

cu 31 Decembrie 1895.

Active:		Pasive:	
Cambii escomptate	fl. 34.474.92	Capital social	fl. 20.000.—
Mobilier	fl. 242.22	Depuneri spre fructificare	" 5.988.23
după amortisare de 10% cu	24.22	Fondul de rezervă	" 2.604.82
Cassa în numerar	297.13	Reescompt	" 4.447.80
		Dividende neridicate	" 12.—
		Interese trans. neridicate	" 551.42
		Profit curat	" 1.785.78
	35390 05		35390 05
			35390 05

Contul profitului și perderilor

cu 31 Decembrie 1895.

Eșite:		Venite:	
Interese pentru depuneri spre fructificare	fl. 328.43	Interese dela camb. escompt.	fl. 2.617.33
Spese de birou	87.61	Proviuine	" 469.09
Dare:			
directă	fl. 336.70		
darea după interesele depunerilor	" 33.18		
Salare	" 360.—		
Mărci de prezență	" 190.50		
Amortisare din mobilier 10%	" 24.22		
Venit curat	" 1785.78		
	3086 42		3086 42
			3086 42

Viștea-inferioară, în 25 Ianuarie 1896.

Nicolae Borzea m. p.,
cassar.

Ioan Oana m. p.,
comptabil.

Membrii în direcțiune:

George Borzea m. p., Moise Bârs m. p., Dionise Stanciu m. p.
preș. Ioan Șandru m. p. Petru Lăluțu m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat contul bilanțului precum și contul profitului și al perderilor present și am aflat toate pozițiunile în deplină consonanță cu registrele respective.

Nicolae Clonța m. p. Ioan Cădea m. p. Ioan Dejenariu m. p.

Se află de vânzare la „Institutul Tipografic” în Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată”

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului
Andrei baron de Șaguna
sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată”

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți intermițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lăpate și puține familii vor fi în cari să lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din *misturea rea* și din *obștiptuine*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii*, *boale de ficat*, *slăbirea mașelor*, *colică*, *congestiuni de sânge la creier*, *hemoroidi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbinarea*, *dureri de cap* nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului” a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena*, și costă o șatula cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expedia.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsam să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earăși 15 suluri din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voa lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V, ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.

Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a păținit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Vieța îi era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatula din excelentele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.

Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever folositoare și excelente. Nu pot între-lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave privilegii. Despre această mulțumită a mea Te imputernicesc să faci ori-ce întrebuințare publică.

Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.

Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoasele D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.

Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alifie americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în groase și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esenta de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, regușei și tusei, 1 șatula 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț. 1 litru Elisir Kola sau vin " 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr. Elisir Kola imperial în butelii de câte 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimitere prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului” Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta spesele postale sunt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asigunațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în colcare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în speșeria I. v. Török, Budapesta, Königsgasse 12.

[3104] 12—12

Pentru „Institut Tipografic” T. Liviu Albini sub secestru: Iosif Marschall.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.